

JOOSUAN TAISTELUT

1. Kertomuksen taustatietoja

Jumala oli valinnut Israelin kansan omaksi kansaksensa, sillä sen keskuudesta syntyisi Jeesus. Jumala oli luvannut heille oman maan, mutta maahan ei päästy helpolla. Luvatussa maassa asui heimoja ja kansoja ja jokaisella kaupungeilla oli kuninkaansa. Jumala ei halunnut, että Israelin kansa veljeilisi näiden vieraiden kansojen kanssa, etteivät he erehtyisi palvelemaan näiden epäjumalia. Niinpä Jumala oli kieltänyt solmimasta heidän kanssaan mitään sopimuksia tai liittoja (edes avioliittoja). Vaikka monet viholliset näyttivät ylivoimaisilta, Israelin kansan piti luottaa siihen, että Jumala on heidän kanssaan ja sotii heidän puolestaan. (Katso kohta 8)

a) Kertomuksen tapahtumapaikka

b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin

Jerikon kaupunki oli valloitettu ja Ai voitettu (vaikka Aakanin varkauden tähden taistelu ensin hävittiin)

c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt

d) Outoja termejä

Liitto = luja (rikkomaton) sopimus kahden sopijapuolen kesken. Liitossa molemmat sopijapuolet sitoutuvat liiton perustana oleviin ehtoihin ja velvollisuuksiin. Liitossa vallitsee luottamus ja varmuus. Se, että liitto solmitaan tai sinetöidään, kuvaa sen pysyvyyttä. Ihmisten välisiä liittoja ovat mm. avioliitto. Daavid ja Joonatan solmivat ystävyysliiton. Jumalan ja ihmisen välisiä liittoja: Jumala teki liiton Aabrahamin kanssa. Liitto Nooan kanssa vedenpaisumuksen jälkeen takaa ihmis- ja eläinkunnan säilymisen. Kasteen armoliitto on Jumalan puolelta pysyvä. Vaikka ihminen sen rikkoo, siihen voi palata. Jumalan tekemät liitot eroavat ihmisten tekemistä liitoista siinä, että Jumala päättää liiton ehdoista eikä ihminen osallistu päätökseen. Jumala asettaa liittonsa ihmisen hyväksi. Ihmisen asia on uskolla ottaa se vastaan sellaisena kuin se on.

Libanon on vuorijono lähellä Välimerta Kaanaan maan pohjoispuolella.

Alankomaa on kumpuilevaa maastoa Juudan vuorimaan ja Välimeren välillä.

2. Itse kertomus Raamatusta

Joos. 9. luku

Kun kaikki kuninkaat, jotka asuivat tällä puolella Jordanin, Vuoristossa, Alankomaassa ja pitkin Suuren meren (= Välimeri) koko rannikkoa Libanoniin päin, heettiläiset, amorilaiset, kanaanilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, kuulivat, mitä oli tapahtunut (Ain valtaus), niin he kokoontuivat yhteen sotiakseen yksimielisesti Joosuaa ja Israelia vastaan.

Gibeonilaiset ehdottavat petollista liittoa

Mutta kun Gibeonin asukkaat kuulivat, mitä Joosua oli tehnyt Jerikolle ja Aille, niin hekin menettelivät viekkaasti: he menivät ja tekeytyivät lähettiläiksi, ottivat kuluneita säkkejä aasiensa selkään sekä kuluneita, repeytyneitä ja kiinnisolmeiltuja viinileilejä ja panivat kuluneet, paikatut kengät jalkaansa ja kuluneet vaatteet päällensä; ja kaikki heidän eväsleipänsä olivat kuivia ja murentuneita. Niin he menivät Joosuan luo Gilgalin leiriin ja sanoivat hänelle sekä Israelin miehille: "Me olemme tulleet kaukaisesta maasta; tehkää siis liitto meidän kanssamme." Mutta Israelin miehet vastasivat hivviläisille: "Kenties te asutte täällä meidän keskellämme; kuinka me tekisimme liiton teidän kanssanne?" Niin he sanoivat Joosualle: "Me olemme sinun palvelijoitasi." Joosua sanoi heille: "Keitä te olette ja mistä tullette?" Niin he vastasivat hänelle: "Palvelijasi tulevat hyvin kaukaisesta

maasta Herran, sinun Jumalasi, nimen tähden. Sillä me olemme kuulleet hänestä kaiken, mitä hän teki Egyptissä, ja kaiken, mitä hän teki niille kahdelle amorilaisten kuninkaalle, jotka asuivat tuolla puolella Jordanin, Siihonille, Hesbonin kuninkaalle, ja Oogille, Baasanin kuninkaalle, joka asui Astarotissa. Sentähden sanoivat meille meidän vanhimpamme ja kaikki maamme asukkaat näin: 'Ottakaa evästä mukaanne matkalle ja menkää heitä vastaan ja sanokaa heille: Me olemme teidän palvelijanne, tehkää siis liitto meidän kanssamme.' Tämä leipämme oli vielä lämmintä, kun kotoa otimme sen evääksi lähtiessämme matkalle teidän luoksenne, ja katso, nyt se on kuivaa ja murentunutta. Nämä viinileilit, jotka uusina täytimme, ovat nyt repeytyneitä; ja nämä vaatteemme ja kenkämme ovat kovin pitkällä matkalla kuluneet."

Liitto solmittiin vastoin Jumalan tahtoa

Niin miehet ottivat heidän evästänsä, mutta eivät kysyneet Herran mieltä. Niin Joosua takasi heille rauhan ja teki heidän kanssaan liiton, luvaten jättää heidät henkiin; ja kansan päämiehet vannoinvat heille valan.

Petos paljastui

Mutta kolmen päivän kuluttua, sen jälkeen kuin liitto heidän kanssaan oli tehty, saatiin kuulla, että he olivat lähiseuduilta ja asuivat heidän keskellensä. Niin israelilaiset lähtivät liikkeelle ja tulivat kolmantena päivänä heidän kaupunkeihinsa; ja heidän kaupunkinsa olivat Gibeon, Kefira, Beerot ja Kirjat-Jearim. Mutta israelilaiset eivät surmanneet heitä, sillä kansan päämiehet olivat vannoneet heille valan Herran, Israelin Jumalan, kautta. Koko seurakunta napisi päämiehiä vastaan. Silloin kaikki päämiehet sanoivat koko seurakunnalle: "Me olemme vannoneet heille valan Herran, Israelin Jumalan, kautta; sen tähden me emme voi koskea heihin. Mutta tämän me teemme heille, jättäessämme heidät henkiin, ettei viha kohtaisi meitä valan tähden, jonka olemme heille vannoneet." Päämiehet sanoivat heistä: "Jääkööt henkiin, mutta tulkoon heistä halonhakkaajia ja vedenkantajia kaikelle kansalle." Näin päämiehet antoivat käskyn heistä.

Silloin Joosua kutsui heidät ja puhui heille sanoen: "Miksi olette pettäneet meidät ja sanoneet: 'Me asumme hyvin kaukana teistä', vaikka asutte täällä meidän keskellämme? Sen tähden olkaa kirotut! Älköön ikinä ketään teistä päästettäväksi olemasta minun Jumalani huoneen palvelijana, halonhakkaajana ja vedenkantajana." He vastasivat Joosualle ja sanoivat: "Sinun palvelijoillesi oli kerrottu, että Herra, sinun Jumalasi, oli käskennyt palvelijaansa Moosesta antamaan teille koko tämän maan ja tuhoamaan kaikki maan asukkaat teidän

tieltänne. Sen tähden me suuresti pelkäsimme henkeämme teidän edessänne ja teimme tämän. Mutta katso, nyt me olemme sinun käsissäsi: tee meille, mikä mielestäsi on hyvin ja oikein." Silloin Joosua teki heille näin: hän pelasti heidät israelilaisten käsistä, niin etteivät he heitä surmanneet. Niin Joosua sinä päivänä määräsi heidät seurakunnan ja Herran alttarin halonhakkaajiksi ja vedenkantajiksi, aina tähän päivään asti, sitä paikkaa varten, jonka Herra oli valitseva.

Joos. 10: 1 – 27.

Kun Adonisedek, Jerusalemin kuningas, kuuli, että Joosua oli valloittanut Ain ja vihkinyt sen tuhon omaksi, tehden Aille ja sen kuninkaalle, niin kuin oli tehnyt Jerikolle ja sen kuninkaalle, ja että Gibeonin asukkaat olivat tehneet rauhan Israelin kanssa ja jääneet heidän keskuuteensa, niin he peljästyivät suuresti, sillä Gibeon oli suuri kaupunki, niin kuin joku kuninkaankaupunki, ja suurempi kuin Ai, ja kaikki sen miehet olivat urhoollisia.

Viisi kuningasta lyöttäytyy yhteen

Adonisedek, Jerusalemin kuningas, lähetti sanan Hoohamille, Hebronin kuninkaalle, Piramille, Jarmutin kuninkaalle, Jaafialle, Laakiin kuninkaalle, ja Debirille, Eglonin kuninkaalle: "Tulkaa minun luokseni ja auttakaa minua, ja kukistakaamme Gibeon, koska se on tehnyt rauhan Joosuan ja israelilaisten kanssa." Niin nuo viisi amorilaisten kuningasta, Jerusalemin kuningas, Hebronin kuningas, Jarmutin kuningas, Laakiin kuningas ja Eglonin kuningas, kokoontuivat ja lähtivät liikkeelle kaikkine joukkoineen; ja he asettuivat leiriin Gibeonin edustalle ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan. Silloin Gibeonin miehet lähettivät sanan Joosualle Gilgalin leiriin: "Älköön sinun kätesi vetäytykö auttamasta palvelijoitasi. Tule nopeasti luoksemme, pelasta meidät ja auta meitä, sillä kaikki vuoristossa asuvien amorilaisten kuninkaas ovat kokoontuneet meitä vastaan."

Niin Joosua lähti Gilgalista, hän ja kaikki sotaväki hänen kanssaan ja kaikki sotaurot. Silloin Herra sanoi Joosualle: "Älä pelkää heitä, sillä minä annan heidät (amorilaiset) sinun käsiisi; ei kukaan heistä kestä sinun edessäsi." Niin Joosua yllätti heidät (amorilaiset), kuljettuaan kaiken yötä Gilgalista. Herra saattoi heidät hämminkiin israelilaisten edessä, niin että nämä tuottivat amorilaisille suuren tappion Gibeonissa ja ajoivat heitä takaa Beet-Hooronin solatietä, surmaten heitä aina Asekaan ja Makkedaan asti. Kun he paetessaan Israelia olivat Beet-Hooronin rinteessä, heitti Herra taivaasta heidän päällensä isoja kiviä, koko matkan Asekaan asti, niin että he kuolivat; niitä, jotka

kuolivat raekivistä, oli useampia kuin niitä, jotka israelilaiset surmasivat miekalla.

Silloin puhui Joosua Herralle, sinä päivänä, jona Herra antoi amorilaiset israelilaisten valtaan, ja sanoi Israelin silmien edessä: "Aurinko, seiso alallasi Gibeonissa, ja kuu Aijalonin laaksossa." Niin aurinko seiso alallansa, ja kuu pysyi paikallansa, kunnes kansa oli kostanut vihollisilleen. Niinhän on kirjoitettuna "Oikeamielisen kirjassa (tuntematon teos, joka mainitaan VT:ssä kaksi kertaa)." Niin aurinko pysyi paikallansa keskitaivaalla päiväkauden, kiirehtimättä laskemaan. Eikä ole ollut sen päivän vertaista, ei ennen eikä jälkeen, jona Herra näin kuuli ihmisen ääntä; sillä Herra soti Israelin puolesta....

Kuninkaat löytyvät luolasta

Sen jälkeen Joosua ja koko Israel hänen kanssaan palasi Gilgalin leiriin. Mutta nuo viisi kuningasta pakenivat ja piiloutuivat Makkedan luolaan. Niin Joosualle ilmoitettiin: "Ne viisi kuningasta on löydetty piiloutuneina Makkedan luolaan." Silloin Joosua sanoi: "Vierittäkää isoja kiviä luolan suulle ja asettakaa sen eteen miehiä vartioimaan heitä. Mutta te muut, älkää pysähtykö, vaan ajakaa takaa vihollisianne ja hakatkaa maahan heidän jälkijoukkonsa älkääkä päästäkö heitä menemään kaupunkeihinsa, sillä Herra, teidän Jumalanne, on antanut heidät teidän käsiinne."

Kun sitten Joosua ja israelilaiset olivat tuottaneet heille hyvin suuren, perinpohjaisen tappion ja ne harvat, jotka olivat pelastuneet, olivat päässeet varustettuihin kaupunkeihin, niin koko kansa palasi vahingoittumattomana takaisin Joosuan luo leiriin Makkedaan, eikä kukaan uskaltanut enää hiiskua sanaakaan israelilaisia vastaan.

Silloin Joosua sanoi: "Avatkaa luolan suu ja tuokaa ne viisi kuningasta minun eteeni luolasta." He tekivät niin ja toivat hänen eteensä ne viisi kuningasta luolasta: Jerusalemin kuninkaan, Hebronin kuninkaan, Jarmutin kuninkaan, Laakiin kuninkaan ja Eglonin kuninkaan. Kun he olivat tuoneet nämä kuninkaat Joosuan eteen, niin Joosua kutsui kaikki Israelin miehet ja sanoi sotaväen päälliköille, jotka olivat seuranneet häntä: "Astukaa esiin ja pankaa jalkanne näiden kuninkaiden niskalle." Niin he astuivat esiin ja panivat jalkansa heidän niskallensa. Silloin Joosua sanoi heille: "Älkää pelätkö älkääkä arkailko, vaan olkaa lujat ja rohkeat, sillä näin on Herra tekävä kaikille teidän vihollisillenne, joita vastaan te joudutte sotimaan." Sen jälkeen Joosua löi heidät kuoliaaksi.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Mooses oli sanonut: ”Niin tiedä nyt, että Herra, sinun Jumalasi, käy sinun edelläsi niin kuin kuluttava tuli; hän hävittää heidät ja nöyryyttää heidät sinun edessäsi, ja sinä karkotat heidät ja hukutat heidät nopeasti, niin kuin Herra on sinulle puhunut. Kun Herra, sinun Jumalasi, työntää heidät sinun tieltäsi, niin älä ajattele sydämessäsi näin: 'Minun vanhurskauteni tähden Herra on tuonut minut ottamaan tämän maan omakseni.' Sillä näiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra karkottaa heidät sinun tieltäsi. Et sinä vanhurskautesi ja oikeamielisyytesi tähden pääse ottamaan heidän maatansa omaksesi, vaan näiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra, sinun Jumalasi, karkottaa heidät sinun tieltäsi ja täyttääksensä, mitä Herra valalla vannoen on luvannut sinun isillesi, Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille. Tiedä siis, ettei Herra, sinun Jumalasi, sinun vanhurskautesi tähden anna sinulle tätä hyvää maata omaksesi; sillä sinä olet niskurikansa. 5 Moos. 9: 3 – 6.

Nykyään on vallalla opetus, että Jumala on rakkaus ja että Jumala rakastaa kaikkia. Vertaa ”Hän on Isä jokaisen.” On totta, että Jumala on luonut kaikki ja Jumala tahtoo, että kaikki pelastuisivat. Jeesus hankki pelastuksen kaikille ihmisille. Mutta kaikki eivät välitä pelastuksesta. Opetuksessa ei haluta enää tehdä eroa Jumalan lasten (uskovien) ja maailman lasten välillä. Mutta Jumala sanoo pyhässä Sanassaan: ”Tiedä siis, että Herra, sinun Jumalasi, on Jumala, uskollinen Jumala, joka pitää liiton ja on laupias tuhansiin polviin asti niille, jotka häntä rakastavat ja pitävät hänen käskynsä, mutta kostaa sille, joka häntä vihaa, ja hukuttaa hänet. Hän ei vitkastele, vaan kostaa sille, joka häntä vihaa.” 5. Moos. 7: 10.

Liitto ja sen kestävyys

Vaikka tämä liitto Joosuan ja gibeonilaisten kesken solmittiin petoksen avulla, se oli pidettävä. Myöhemmin kuningas Saul yritti hävittää gibeonilaiset, mutta liiton rikkominen rangaistiin. Maassa oli ollut nälänhätä kolme vuotta ja Daavid sai Jumalta vastauksen, että nälänhädän syynä oli se, että Saul oli surmannut paljon gibeonilaisia. Kun Daavid kutsui gibeonilaiset luokseen, nämä vaativat seitsemää Saulin jälkeläistä surmatakseen heidät. Daavid suostui siihen, ja ”Jumala leppyi maalle”, 2 Sam. 21:1-9,14. / Digi-IRT

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

Tällaisista erikoisilla ja ihmeellisillä tavoilla Jumalan avulla voitetuista sodista kerrotaan Vanhassa Testamentissa useista mm pian kuultavasta Gideonin taistelusta.

5. Opeteltava Raamatun lause

Vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, mutta minun armoni ei sinusta väisty, eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi.
Jes.54: 10.

6. Lauluehdotus VK 170 (UVK170) Ei ole lastenlaulu, mutta se on hyvä oppia lapsena.

Jumala ompi linnamme

Martti Luther Saksalainen

Ju - ma - la om - pi lin - nam - me ja vah - va tur - va
On miek - kam - me ja kil - pem - me a - jal - la vaa - ran,
ai - van. (2) Se van - ha vai - noo - ja, ka - va - la,
vai - van.
kau - he - a on kii - vas, kiuk - kui - nen ja jul - ma, hir - mui -
nen. Vain Her - ra hä - net voit - taa.

Jumala ompi linnamme ja vahva turva aivan.
On miekkamme ja kilpemme ajalla vaaran, vaivan.
Se vanha vainooja, kavala, kauhea on kiivas, kiukkuinen
ja julma, hirmuinen. Vain Herra hänet voittaa.

On turha oma voimamme vääryyden valtaa vastaan.
Me turman vallat voitamme Herrassa ainoastaan.
Hän, Kristus, kuningas, on Voitonruhtinas. Lyö joukot helvetin.
Ne tallaa jalkoihin ja voiton meille saattaa.

Maaailma vaikk' ois täynnänsä pimeyden enkeleitä.
Päällemme syösten päänänsä he eivät voita meitä.
Ne raivotkohot vaan ja syöskööt kiukkuaan.
Ne saanehet jo on Herralta tuomion. Yks sana heidät kaataa.

Se sana seisoo vahvana. He ei voi sitä kestää.
Kun kanssamme on Jumala, ken meiltä voiton estää.
Jos veis he henkemme, osamme, onnemme.
Ne heidän olkohon, vaan meidän iät on Jumalan valtakunta.
Sanat Martti Luther 1483-1546, sävel saksalainen 1529

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

"Kun Herra, sinun Jumalasi, vie sinut siihen maahan, jota menet ottamaan omaksesi, ja kun hän sinun tieltäsi karkoittaa suuret kansat, heettiläiset, girgasilaiset, amorilaiset, kanaanilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, nuo seitsemän kansaa, jotka ovat sinua suuremmat ja väkevämmät, ja kun Herra, sinun Jumalasi, antaa ne sinulle alttiiksi ja sinä voitat ne, niin vihi heidät tuhon omiksi; älä tee liittoa heidän kanssansa äläkä osoita heille armoa. Älä lankoudu heidän kanssansa; älä anna tyttäriäsi heidän pojillensa äläkä ota heidän tyttäriänsä pojillesi vaimoiksi. Sillä he viettelevät sinun poikasi luopumaan minusta ja palvelemaan muita jumalia; ja silloin Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja hän hävittää sinut nopeasti. Vaan tehkää heille näin: kukistakaa heidän alttarinsa, murskatkaa heidän patsaansa, hakatkaa maahan heidän aserakarsikkonsa ja polttakaa tulella heidän jumalankuvansa. Sillä sinä olet Herralle, Jumalallesi, pyhitetty kansa; Herra, sinun Jumalasi, on valinnut sinut omaisuuskansakseen ennen kaikkia muita kansoja, mitä maan päällä on. Ei Herra sen tähden ole mielistynyt teihin ja valinnut teitä, että olisitte lukuisimmat kaikkia muita kansoja, sillä tehän olette kaikkia muita kansoja vähälukuisemmat, vaan sen tähden, että Herra rakasti teitä ja tahtoi pitää valan, jonka hän oli vannonut teidän isillenne; niin Herra vei teidät pois väkevällä kädellä ja vapahti sinut orjuuden pesästä, faraon, Egyptin kuninkaan, käsistä. Tiedä siis, että Herra, sinun Jumalasi, on Jumala, uskollinen Jumala, joka pitää liiton ja on laupias tuhansiin polviin asti niille, jotka häntä rakastavat ja pitävät hänen käskynsä, mutta kostaa sille, joka häntä vihaa, ja hukuttaa hänet. Hän ei vitkastele, vaan kostaa sille, joka häntä vihaa." 5. Moos. 7: 1 – 10.

